

[Finansministeren.]

mer ind i løbet af februar-marts måned, og som så skal behandles af kommunerne på Lolland-Falster.

Jeg tror, hr. Lysholt Hansen har ret i, at egnsudviklingsproblemet mere og mere bliver et øproblem herhjemme, de små og de mindre øers problem. Vi har måske håbet på, at Lolland-Falster ikke hørte til dem, men den nærhed, Lolland-Falster har til hovedstadsområdet, har sikkert betydet, at man har trukket arbejdskraft fra de to øer dernede, og — som vi også ser det med Langeland — det, at man får en fast forbindelse til et par øer, betyder ikke, at disse øers trivsel stiger, men måske tværtimod, at affolkningen forøges. Men det vil sige, at vi i og for sig skal se på egnsudviklingsproblemer ud fra en anden målestok, ikke som et spørgsmål om beskæftigelse, men som et spørgsmål om, hvorvidt folk kan få lov til at blive boende i deres miljø. Jeg erkender fuldt ud, at det også er et vigtigt problem, men jeg vil mene, at det først og fremmest må være handelsministeren, udvalget skal drøfte dette problem med, hvis der skal gøres noget på det område, og måske andre ministre, hvis det er miljøproblemer og lignende ting, man kommer ind på.

Til sidst skal jeg kun sige til hr. Arne Larsen, at der er naturligvis ikke fuld beskæftigelse ved indledningen af februar måned. Har jeg sagt det, så beklager jeg det, men jeg vil sige, at vi har i forhold til årstiden en høj beskæftigelse, og vi kan vel i og for sig være enige om og være glade for, at der ikke i dag er et beskæftigelsesproblem, som der var det, da denne lov oprindeligt blev vedtaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lysholt Hansen): Jeg vil ganske kort takke finansministeren for de sidste bemærkninger, for jeg synes, der var en meget positiv indstilling og en meget positiv forståelse af hele egnsudviklingsproblematikken. Det er rigtigt, det må jeg da erkende, og det vidste vi allerede dengang, at vi kan først se, hvordan det har virket, når vi får selvangivelserne ind fra de erhvervsdrivende for 1970. Det er måske et af beviserne på, at det var klogt at forlænge loven en periode, for hvis det nu viser sig virkelig at have været en god lov,

så er det da synd at ødelægge en god lov eller at lade den løbe ud.

Jeg glæder mig til et fornuftigt arbejde om denne sag, og jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er enig i, at det i vid udstrækning må være handelsministeren. Sidste gang blev de to lovforslag fremsat samtidig, og alligevel fandt vi ud af det i udvalget. Det tror jeg også vi gør denne gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udforskning og udnyttelse af sømaterialer inden for søterritoriet.

Valgt blev: *Henning Andersen, Fanger, Hans Kjær, Knud Østergaard, Henry Sørensen, Jens Foged, Holger Hansen, Amtoft, Martin Pedersen, Helge von Rosen, K. J. Mortensen, Poul Dalsager, Lis Groes, Horn, Bertel Pedersen, Buchart Petersen og Viviøke.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse:

„Statsministeriet, den 2. februar 1971.

På statsministeriets derom nedlagte forestilling har Hans Majestæt Kongen den 29. januar 1971 bestemt, at hærens arkiv fra den 1. april 1971 at regne overføres fra forsvarsministeriet til ministeriet for kulturelle anliggender.

Jeg tillader mig at anmode hr. formanden om at ville underrette folketinget herom.

H. Baunsgaard.

/Ruth Christensen.

Til folketingets formand.“